СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIII. Ч. 232. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ГРУДНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 5, 1986 No. 232. VOL. XCIII.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ВІДБУВ НАРАДИ

Ню Йорк. — У суботу, 1-го листопада ц.р., в будинку УНС в Джерзі Сіті, відбулося засідання Крайового Ділового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні. Воно було присвячене різним справам, а головно Організаційній комісії і бюджетам праці комісій.

Присутніми були: Юрій Солтис — голова, В'ячеслав Вишневський — заступник голови, Андрій Білик — голова Комісії публічних зв'язків, Уляна Дячук — голова Фінансової комісії, Богдан Гнатюк — член, Євген Івашків — член, Василь Калинович — секретар, Юрій Повстенко — голова Мистецько-імпрезової комісії, Едвард Попіль — скарбник, Іван Скочиляс — член, Євген Стахів — член, Богдан Футей — член.

Організаційні і бюджетові справи були попереджені виміною думок про інші справи. Засідання прийняло вістку про полагодження непорозуміння між двома найвищими церковними ієрархами, католицьким і православним, з радістю і великою полегшою, бо це дає запоруку, що співпраця обох Церков скріпить громадське відзначування Тисячоліття.

Засідання також радісно прийняло інформацію про створення найновіших місцевих комітетів в Ню Йорку, Трентоні, Вашінгтоні, а у процесі творення комітети у Філядельфії і Нюарку, з якими Діловий Комітет нав'яже контакт. Інж. Є. Івашків у своєму слові згадував, що нюйоркський комітет, очолений добрим організатором і відомим громадським діячем адв. Романом Гуглевичем, вже почав плянувати святкування Тисячоліття в Ню Йорку досить широко і що громадські організації, та і взагалі громада, активно включилася у працю.

Адв. Б. Футей говорив, що місцеві комітети повинні працювати систематично будучи в контакті з Діловим Комітетом і обмінюватися з ним своїми плянами, потребами і успіхами. Едвард Попіль, нав'язуючи до питання як відзначування має виглядати, сказав, що він мав „візію", що це мають бути імпрези в цілому краю, в першу чергу, вихованого напрямку для американського суспільства, а Президія і Діловий Комітет будуть ці святкування координувати. Він хотів би бачити більше молодих людей, тут вже народ жених, заангажованих у працях комітетів у містах свого поселення. Проф. Б. Гнатюк пригадав присутнім, що головна ціль є зорганізувати величаве відзначення Тисячоліття у Вашінгтоні, заініціювати організування місцевих комітетів для тієї самої цілі та координувати їх дію. Тепер прийшов час виготовити більш детальний плян і виробити бюджет праці для здійснення тих плянів, а українська громада допоможе це зробити фінансово і своєю участю в тих імпрезах.

Справа Організаційної комісії була одною з важливих точок нарад на засіданні. Д-р Петро Стерчо, вибраний минулого літа на голову ОДВУ, зрезигнував з посту голови Організаційної комісії Ділового Комітету з причини перебтяження працею. Комітет на засіданні дуже уважно розглядав справу нового голови. Адв. Б. Футей запропонував адв. Б. Футея на цю позицію останній одначе вагався взяти цей обов'язок на себе, але під впливом довших аргументів присутніх погодився на це. Засідання одноголосно рішило дати цю номінацію Ділового Комітету до Президії на затвердження. Як стало вже пізніше відомо, ця номінація була затверджена.

Бюджет праці комітету і комісій був другою важною точкою, обговорюваною на засіданні. Засідання прийняло покищо рамовий бюджет, а деталі будуть пізніше обговорювані і в цім бюджеті можуть зайти зміни. Д-р Ю. Солтис представив бюджет комітету на суму 25,000 дол. на покриття ренту канцелярії та інших канцелярійних видатків, як телефон, поштові значки, папір та інше. Діловий Комітет є рішенні перенести свою канцелярію до УНДому в Ню Йорку, бо в будинку НТШ міститься Комітет Гарвардського Проєкту і тимчасово місцевий комітет, а це дещо ускладнює пошту. Цей бюджет повинен покрити видатки канцелярії за роки 1985-88.

Мгр І. Скочиляс предста-

(Закінчення на стор. 3)

ВИСТАВКА В. ПАЛІЙЧУКА В УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки запрошує на відкриття виставки Василя Палійчука, яке відбудеться в неділю, 7-го грудня ц.р. від год. 5-ої до 9-ої вечора тут в УІА, при 2 Схід 79-та вулиця.

Р. КОНКВЕСТ БОРОНИТЬ УКРАЇНСЬКІ ДЖЕРЕЛА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У листах до редакції тижневика „Ню Йорк Таймс Бук Рів'ю" з датою 30-го листопада 1986 року поміщено обширну відповідь Роберта Конквеста на рецензію Крейґа Вітні, що була поміщена в тому ж тижневику раніше.

У своєму листі Р. Конквест реагує на сумніви рецензента щодо українських джерел, які автор використав у книжці „Жнива смутку", конкретно збірку документів п.н. „Чорні діла Кремля". На думку Р. Конквеста відкинення книжки з таким заголовком, як поважного джерела відомостей є лише „культурним пересудом" і його треба поборювати. І тут автор подає як приклад подібну книжку жидівського автора Єгошуа Гільбоа п. н. „Чорні дні совєтського жидівства", яка є одною із найкращих наукових джерел доби Сталіна. Конквест признає, що ніколи не можна приймати історичних джерел без певного критицизму, і що кожний історик мусить уживати свого осуду. Але він уважає, що ті українські джерела, які він уживав, були згідні із правдою, хіба щоб українці і не-українці (на джерела яких він також покликується) зумисне хотіли викривити історичні факти.

Р. Конквест уважає, що його рецензент не може погодитися з тим, що саме українці найбільше потерпіли від голоду і що штучно викликаний голод в роках 1932-33 мав на цілі саме знищення українців. „Але, як пише у своєму листі Р. Конквест, „понад 80 відсотків жертв голоду були таки українці і ціла трагедія була специфічно спрямована на винищення української інтелігенції і селянства.

„Були інші терори, що вдарили по цілому населенню СССР однак у терорі голоду Україна залишилася пустелею, а Росія ні", — закінчує свою відповідь рецензентові Р. Конквест.

І. Кедрин розповів про політичний Львів

Ню Йорк (О.К.). — У циклі доповідей про „Неповторний Львів" в суботу, 29-го листопада ц.р., в приміщеннях Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці виголосив доповідь сеньйор українських журналістів і публіцистів Іван Кедрин на тему „Політичний Львів". З уваги на особу доповідача і його знання політичного життя в Західній Україні, публіка вщерть виповнила залю НТША.

Вечір відкрив проф. Василь Калинович, секретар НТША заввагою, що таку широко відому постать в українській спільноті, якою є ред. І. Кедрин не треба представляти, чи про неї говорити.

Ред. І. Кедрин із питоменним для нього гумором і ерудицією захопив присутніх, доповідаючи майже повну годину, не сягнувши до манускрипту, який виготовив на прохання організаторів для майбутнього збірника п.н. „Неповторний Львів".

Починаючи від політичного тла XIX сторіччя в Західній Україні і постання Головної Руської Ради та появи „Русалки Дністрової", прелегент дав широку та відверту аналізу розвитку українського політичного життя у Львові, аж до вибуху Другої світової війни. При тому він раз-у-раз подавав свої думки на тему усіх тих прикмет і хиб, що він їх знаходить в українському народі, а зокрема в її частині, що походить із Західної України.

„Ми цікавий нарід", — завважив він, — „що у нас політичне відродження прийшло через літературу і до сьогоднішнього дня ми не знаємо, що в політиці треба руководитися не сантиментом, а розумом".

З цікавістю присутні слухали завваги доповідача про три українські партії, які були стрижнем українського політичного життя поміж двома війнами в Західній Україні, про т.зв. „москвофілію" і „нормалізацію" і про цей натиск із двох сторін, що його мали активні українські політики.

Ледве чи чується часто таку відважну характеристику українських політичних постатей Західної України, як ми її чули з уст довголітнього члена політичного українського життя і його співтворця. Хоча він мав відвагу твердити, що дві з найсильніших індивідуальностей цих часів, Осип Назарук і Дмитро Донцов, перейшли у цих роках найбільше еволюцій своїх політичних переконань, ред. І. Кедрин рівночасно з притиском сказав, що поміж двома війнами українці у Львові в усіх трьох політичних партіях мали ряд великих індивідуальностей і державних мужів, яких тепер тут у вільному світі бракує.

З історичної перспективи і беручи до уваги, що політику робиться з приціпом на сьогодні, ред. І. Кедрин уважає, що помимо усіх пацифікацій, політичних ув'язнень і процесів та недопускання українців до наукового світу, українцям під пануванням Польщі жилося краще і свобідніше, ніж сьогодні українцям під совєтським гнетом.

У запитах та дискусії, яка наступила після широких оплесків, якими слухачі на-

(Закінчення на стор. 3)

СССР ПРИПИНИТЬ МОРАТОРІЮМ НА НУКЛЕАРНІ ВИПРОБУВАННЯ

Москва. — Заступник міністра закордонних справ СССР Юлій Воронцов сказав у вівторок, 2-го грудня, на пресовій конференції, що Совєтський Союз припинить мораторіюм на випробування нуклеарної зброї якщо З'єднані Стейти Америки не приєднаються до нього.

Але З'єднані Стейти не приєднаються. Про це Вашінгтон заявляв неодноразово, починаючи з 6-го серпня 1985 року, коли Совєтський Союз в односторонньому порядку оголосив мораторіюм на випробування. Дата початку дії мораторіюму, яка співпала з 40-ою річницею нуклеарного бомбардування Гірошіми, недвозначно вказує на його пропагандивний характер.

Від того часу Совєтський Союз продовжував мораторіюм, роздуваючи при цьому антиамериканську кампанію. І ось тепер Ю. Воронцов оголосив, що 16-місячному мораторіюму приходить кінець.

Воронцов сказав, що Білому Домові тепер не до обговорення мораторіюму, давши зрозуміти, що справи, зв'язані з секретними операціями з Іраном, відсувають у Вашінгтоні все інше на задній плян. „Але ми, — сказав Воронцов, — не забули, що 1-го січня мораторіюм закінчується". При цьому він знову повторив, що З'єднані Стейти повинні відмовитися від створення стратегічної оборонної ініціятиви (СДІ).

Можна передбачити, що Білий Дім не підтримає про позиції Кремля.

Ізраїль не має доказів проти К. Вальдгайма

Єрусалим, Ізраїль. — Газета „Джерузалем Пост" подала в понеділок, 24-го листопада, що офіційне слідство ізраїльських урядових чинників знайшло небагато доказів, що австрійський президент Курт Вальдгайм мав нібито доконати злочини проти жидів під час Другої світової війни.

Такий вислід слідства поставив Ізраїль в невигідне положення, бо він відкликав минулого літа свого амбасадора з Відня як протест проти перемоги Вальдгайма в президентських виборах, якого жиди обвинувачували, що він скрив своє нацистське минуле. Але „Ізраїль всеодно не плянує в цьому часі післати свого амбасадора до Відня", — заявив прем'єр Іцак Шамір.

Газета подала, що слідство закінчилось висновком, що можуть бути причини підозрівати Вальдгайма у воєнних злочинах, але не проти жидів. Чинники підтвердили, що звіт із слідства остаточний, але не сказали, чи прийнято рішення подати зміст звіту до публічного відома.

Газета каже, що слідство, яке зарядив тодішній прем'єр Шимон Перез, закінчилось висновком, що навіть докази про загальні воєнні злочини (тобто не проти жидів) Вальдгайма не вистачальні, щоб вимагати його видачі для судової відповідальности.

У СВІТІ

ШВЕДСЬКИЙ КОНЦЕРН Сандвік стане першою за багато років західньою компанією, яка почне здійснювати спільно зі Совєтським Союзом концесійний проєкт. Сандвік готовий до підписання угоди про будівництво в Білорусії інструментальної фабрики. Совєтській стороні буде належати 51 відсоток акцій цього підприємства, шведській — 49 відсотків. Відповідно до цього будуть розподілятися і доходи. За словами речника шведського концерну, угода стала можливою завдяки теперішній більш ліберальній зовнішньоторговельній політиці Совєтського Союзу, спрямованій на оживлення совєтської економіки. Про подробиці майбутньої угоди покищо не повідомляється. Пресове агентство Ройтерс передало з Москви, що подібні спільні угоди тепер хотіли б укласти зі Совєтським Союзом 15 американських компаній.

СУД В ЄРУСАЛИМІ ВИРІШИВ, що колишній техник нуклеарного центру в Дімоні Мордехай Вануну стане перед судом у січні, а до цього часу буде перебувати в ув'язненні. Адвокат М. Вануну, Амнон Ціклоні, виступив як проти утримання його підзахисного в в'язниці до суду, так і проти закритого процесу. Однак прокуратор погодився з доводами судді, який вважає, що утримання у в'язниці до процесу і закритий суд будуть сприяти об'єктивності розгляду справи. Політичні спостерігачі вважають, що у зв'язку з процесом Вануну можуть виникнути „непорозуміння" між Ізраїлем і Англією. Вануну, який передав газеті „Сандей Таймс" секретні матеріяли, що стосуються ізраїльського нуклеарного арсеналу, був викрадений з Лондону, що, на думку багатьох англійських політичних діячів, є недопустимим.

ПРЕЗИДЕНТ МЕХІКО Міґель де ля Мадрид прибув до Японії з п'ятиденною візитою. Під час першої ж зустрічі з прем'єр-міністром Ясугіро Накасоне він висловив надію, що Японія допоможе його країні вибратися з економічної пропасті. Зовнішній борг Мехіко досяг 100 більйонів долярів і продовжує зростати у зв'язку з падінням цін на нафту на світовому ринку. Але президент Мехіко вважає, що збільшення обсягу торгівлі з Японією і зростання японських капіталовкладень в різні ділянки мехіканської промисловости допоможуть поліпшити економічне становище країни. Пресові агентства передають з Токіо, що мехіканському президентові був виявлений „королівський прийом" — починаючи від зустрічі на летовищі і потім при зустрічі з імператором Японії Гірогіто, прем'єром Накасоне та депутатами парляменту. Інша справа, чи поліпшаться економічні зв'язки двох країн, які і без того досить міцні.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ФРАНЦІЇ Жак Ширак заявив, що його уряд „перегляне текст нового закону про освіту". Закон, що передбачає мінімальне підвищення плати за навчання в університетах і більш строгий прийом до них, викликав масові демонстрації протесту університетських студентів. За словами Ширака, деякі статті нового закону дійсно „зформульовані нечітко" і будуть переглянені. Коментуючи виступ Ширака, газета „Ню Йорк Таймс" пише, що в антиурядових демонстраціях брали участь студенти 50 міст Франції.

КИТАЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство Сіньгуа повідомило, що в січні до Ляосу повинна прибути китайська урядова делегація. Це буде перша візита на такому високому рівні з 1979 року, коли між Китаєм і союзником Ляосу В'єтнамом розгорілася прикордонна війна.

ДЖ. БУШ ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ПОМИЛКИ УРЯДУ ЗСА

Вашінгтон. — Віцепрезидент Джордж Буш, виступивши в середу, 3-го грудня ц.р., публічно перед кореспондентами, признався, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки зробив помилку, яку треба якнайскорше виправити і приступити до нормальної праці, віддавши інші справи, тобто процедуру слідства, спеціяльному прокураторові, якщо такий буде покликаний трьома суддями, конгресовим комісіям, Департаментові справедливости та іншим чинникам, які до цього покликані.

Не зважаючи на визнання помилки, віцепрезидент Буш обороняв в загальному закордонну політику президента Рональда Реґена і Державного департаменту і, частинно, навіть продаж зброї для Ірану, бо, мовляв, треба було якось нав'язати конечно потрібний діялог між Іраном і ЗСА, підтримати ті сили в Ірані, які не конче погоджуються з політичною тактикою аятолли Хомейні і бути готовими до співпраці з майбутнім Іраном, який для ЗСА і цілого вільного світу є важливим стратегічним пунктом з якого Захід не може зрезигнувати.

Він, подібно як Президент, відпекався від справи переключення фондів з продажі зброї Іранові на конто нікараґуанських антикомуністичних повстанців „контрас" кажучи, що про цю справу він абсолютно нічого не знав. Погоджується, що винних осіб за порушення закону треба притягнути до відповідальности, але це не може спричинити ані Уряд, ані засоби масової інформації, які, на його думку, занадто спекулюють на іранській і нікараґуанській проблемі, подаючи при тому навіть засекречені таємниці до публічного відома і відома закордонних, зокрема ворожих країн. Віцепрезидент погодився з думкою деяких політичних аналітиків, що престиж Уряду президента Р. Реґена потерпів на іранській і нікараґуанській афері. Була зроблена помилка, за неї заплатили своєю працею і високим становищем відповідальні особи, не виключено, що також інші вважатимуть, що їхня резиґнація допоможе Уряд вийти з цих труднощів, але він категорично є проти того, щоб зупинити усі державні справи, закордонну і внутрішню політику, оборону і займатися полагоджуванням тільки двох справ: Ірану і Нікараґуа.

В загальному коротка промова віцепрезидента Дж. Буша викликала помітне вражения, — кажуть політичні спостерігачі, — переконуючи при тому багатьох помірковани законодавців, що віцепрезидент дійсно щиро шукає позитивної розв'язки.

Короля Ґеорга V піддали евтаназії

Лондон. — Біограф придворного лікаря англійської королівської родини лорда Досона, Френсіс Ватсон, повідомив, що знайшов архівні документи, які свідчать, що дід теперішньої королеви Єлисавети II, король Георг V, не вмер своєю смертю, а його піддали евтаназії, тобто безболючому умертвлінню.

В мемуарах, які, мабуть з цензурних міркувань, не були видані, лорд Досон пише, що королева Мері і принц валійський заявили, що вони не бажають, щоб життя короля було штучно продовжене, якщо його хвороба — серцева і легенева недостатність — є невиліковною.

Час евтаназії був вибраний таким чином, щоб повідомлення про смерть короля могло попасти в ранкові газети. „В 11-ій годині вечора 20-го січня 1936 року, — пише Досон, — стало очевидним, що агонія короля може тривати довгий час, а надії на його видужання нема. Муки короля були несумісними з його гідністю. Беручи до уваги ці міркування, я прийняв рішення обірвати життя монарха. Я ввів у його артерію три четверті грама морфіни разом з одним грамом кокаїни. Через 40 хвилин король помер".

Бакінгемський палац відмовився підтвердити або заперечити повідомлення Ватсона. В інформації королівської канцелярії говориться, що описані події сталися дуже давно і не залишилося їх живих свідків.

В АМЕРИЦІ

Д-Р ДЖ. МІХНОВІЧ ІЗ Рокефеллер університету подав до відома вислід своїх дослідів, на підставі яких нікотина має зменшувати висоту естрогену гормону, що спричинює часто у жінок рака матиці.

У ДВАДЦЯТИРІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ жіночої організації НОВ, що бореться за рівноправність, теперішні провідниці повідомили на ювілейному бенкеті в Лос Анджелесі, що в 1987 році вони відновлять свою боротьбу за те, щоб ратифікувати додаток до Конституції про рівність прав для всіх громадян.

СХІДНЄ ПОБЕРЕЖЖЯ ЗСА навістила в днях 1-3-го грудня сильна буря, яка принесла дощі, сніги та в деяких місцях льодовий дощ, який зробив великі шкоди. Повінь і високий стан моря знищили дороги та прибережні будівлі.

В ОКОЛИЦІ ЧИКАГО летуни двох літаків в останній хвилині уникнули зудару в понеділок, 1-го грудня ц.р. Хоча це були малі літаки, які не потребують вказівок керівників повітряним рухом, все ж у цьому випадку вони давали летунам вказівки і помимо того тільки притомність ума летунів запобігла зударові.

У БРОНКСІ, Н. Й. ДЕМОКРАТИЧНА партія обрала наступником Стенлі Фрідмана, який тепер стоїть перед судом в Гартфорді за участь у корупції. Джорджа Фрідмана, адвоката і політика, який досі був асемблименом у Бронксі. Його кандидатуру підтримав Стенлі Фрідман, зовсім не посвоячений з Джорджом.

В ЧЕТВЕР, 4-ГО ГРУДНЯ ц.р., відновив після 20 років свою щоденну їзду пором з Ню Джерзі до Мангеттену. Він виїжджає із Віговкен, Н. Дж. та після триминутової їзди причалює при кінці 38-ої вулиці в Мангеттені, біля Джевітс центру.

ПОНАД 1,000 ВОДІЇВ НЕЗАЛЕЖНИХ таксівок в Ню Йорку протестували в вівторок, 2-го грудня ц.р., на вулицях міста у найбільш залюднених місцях, здержуючи рух впродовж п'ятох годин. Їхній протест є проти мейора міста Едварда Кача, який хоче ввести контролю таксівок та підчинити їх диркторові лімузин і таксівок, який працює при заряді міста.

Відбувся з'їзд директорів шкіл українознавства

Ню Йорк (Л.А.Д.). — У неділю, 26-го жовтня ц.р. тут в будинку УККА Управа Шкільної Ради відбула наради з директорами і педагогічними дорадниками шкіл українознавства, на яких були обговорені нові обставини й проблеми в рідному шкільництві. З'їзд був попереджений пленарним засіданням Управи Шкільної Ради вранці цього самого дня.

З'їзд відкрив і ним проводив, привітавши присутніх, голова Шкільної Ради д-р Євген Федоренко і та представив порядок нарад, який схвалено.

Голова зазначив, що українське шкільництво на поселеннях є одною з найголовніших ділянок суспільної праці, але мало хто розуміє і підтримує це шкільництво. Похвальним є, що відбуто і цього року літній семінар для учителів на Союзівці. Учасники висловили подяку УНСоюзові за фінансове утримання цього семінара, що є надзвичайно корисним у шкільництві. Сторінка „Мова про мову" появляється регулярно завдяки проф. Марії Овчаренко й інж. Анатолеві Вовкові, „Рідна Школа" вже друкується.

Управа Шкільної Ради: в першому ряді сидять (зліва) інж. О. Пришляк, С. Квасовська, д-р Є. Федоренко, мгр Л. Андрієнко-Данчук; стоять (зліва): В. Іванчук, мгр Х. Ференцевич, мгр Б. Ясінський, М. Кіцюк, д-р І. Гурин, мгр А. Кобрин, мгр І. Кобаса.

В плянах на майбутнє голова зазначив, щоб відвідати владик Церков, нав'язати співпрацю з організаціями, особливо з Союзом Українок Америки в справі садочків, що є дуже важне, бо це уможливить прихилити дітей з маленьких до української спільноти.

Голова звернувся до директорів шкіл, щоб набули приготовані Шкільною Радою правильники і були з ними добре обізнані. Особливо правильник кінцевих іспитів, що вказує порядок кінцевих іспитів і якого треба дотримуватись. Заходить багато змін, але має бути певний рівень. Також треба знати лектури до іспитів.

Слід дотримуватись існуючих правильників і програми навчання в школах

(Закінчення на стор. 3)

СВЯТО МИКОЛАЯ В ГАРТФОРДІ

Бриджпорт, Конн. — У неділю 7-го грудня цього року, о 3-ій год. по полудні, тут у приміщенні української католицької церкви, при 457 Нобл авеню, Управа 59-го Відділу Українського Народного Союзу влаштовує свято Отця Миколая. У програмі: прийняття і подарунки для дітей. Мистецьке оформлення програми свята під проводом учительок Роми Гайди і Ірени Демчук.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кожне джерело добре — лише не українське...

Книжка Роберта Конквеста „Жнива розпачу", яка на подиву гідний лад виявила англомовному світові трагедію штучного голоду, що його зорганізував в Україні режим Сталіна, щоб зламати спротив українського хлібороба заставити його виректися своєї ріллі і стати невільничим робітником у колгоспі, — знайшла широкий розголос, тим паче, що її поява була пов'язана з такими престижевими університетами, як Гарвард і Стенфорд. В окремому недільному додатку „Ню Йорк Таймсу" з 26-го жовтня ц.р. „Огляд книжок" появилася обширна рецензія на книжку Р. Конквеста пера Крейґа Вітні, члена редакційної колеґії „Ню Йорк Таймсу". Рецензія дуже прихильна з висловами глибокого признання для Роберта Конквеста, при чому цей рецензент, який впродовж трьох років був кореспондентом „Ню Йорк Таймсу" в Москві, пригадав, що наступник Сталіна Хрущов признав був, що Сталін безпосередньо вирішував усі важливі події, отож, логічно, „голодова облога" в Україні — це одна з кривавих операцій Сталіна, який винищував фізично мільйони людей, включно з найбільш відданими комунізмові чоловіками і жінками, включно з військовою верхівкою та з усіма невинними людьми, які впали жертвою того нелюда.

Але в одному пункті книжка Роберта Конквеста, чи, властиво, її автор, не подобається Крейґові Вітні. Він закидає Конквестові, що той користувався занадто багато українськими інформаційними джерелами, зокрема піддає під сумнів, чи варто було покликуватися на двотомний твір С.О. Підгайного „Чорні діла Кремля", виданий у Канаді в 1953 році. Це джерело видається рецензентові підозрілим виключно тому, що ця книга видана українськими еміґрантами в недовгому часі після Другої світової війни. Р. Конквест сам відповів Крейґові Вітні, і його лист до редакції надрукований в „Ню Йорк Таймсі". Р. Конквест стверджує, що „Чорні діла Кремля" — це не фантазія одного автора, Підгайного, а колективна праця втікачів із Наддніпрянської України, і що в отій „Чорній книзі" є виключно документи та оповідання очевидців, які пережили трагедію голодової облоги та підписалися під своїми зізнаннями. Водночас Конквест навів знаменитий доказ на тенденційність та однобічність Крейґа Вітні. Мовляв, ніхто не піддає під сумнів вірогідність та науково-дослідну вартість книжки Єгошуа Ґільбоа „Чорні дні совєтського жидівства". Книжка жидівського автора про терпіння жидів не підлягає сумнівові, книга ж українського автора про терпіння українців — підозріла щодо своєї вартости!

Кожний рецензент кожної книжки має повну свободу висловлювати свої критичні завваги. Для кожного автора кожної книжки найгірше, коли та книжка взагалі не викликує відгуку, коли вона промовчана. Але у даному випадку виявився жалюгідний прояв двох мірок стосованих на сторінках такого поважного часопису, як „Ню Йорк Таймс" супроти жидів і супроти українців. Все те, що говорять жидівські автори про голокост, себто про дике і нелюдське винищування жидів Гітлером — приймається як стовідсоткову правду. Так само ніхто не піддає під сумнів жидівських скарг на адресу СССР. Але коли з української сторони прагнеться вивести на широкий світ правду про винищування українців „райхскомісаром" Еріхом Кохом, чи правду про Бабин Яр, про Вінницю і про голодову катастрофу, то зараз є застереження, сумніви, підозра, що це українська пропаґанда, а не історична правда. Бо СССР — хоч, як правильно назвав його Роналд Реґен — є „злющою імперією", — є таки імперією, з якою треба рахуватися і яка фасцинує своїм простором, своїм 270-мільйоновим населенням — (хоч у тому населенні корінні росіяни становлять вже меншість), — це „Рашія", під назву якої американські журналісти і більшість сірих американців все ще втолочують всіх не-росіян.

На цьому місці стверджувано вже нераз, що в американських керівних державно-політичних і наукових колах та подекуди й у пресі (хоч у пресі найменше) прийшов деякий проґрес щодо знання Сходу Европи. Але отака одна невелична заввага члена редакційної колеґії „Ню Йорк Таймсу", що легковажно ставиться до преважливого і преправдивого джерела інформації про СССР тільки тому, що це українське джерело — це сумне явище, яке вказує на дуже малий поступ на шляху до пізнання правди.

Микола Бараболяк

ІРАНСЬКА „ПОМИЛКА"

Із-за іранської авантюри попалось не лиш Реґенові, але й Америці! А це погано, бо виявилось наглядно, що ЗСА не мають чітко з'ясованої, плянованої закордонної політики далекого засягу, що на її ходи мають вплив принагідні аматори, а не досвідчені фахівці. Маючи на увазі поїздки колишнього дорадника МекФарлейна до Теграну на переговори з „поміркованими" хомейнівцями, не можеш не спитати себе, чи то мало якийсь сенс? Хтось сказав, що це так як поїхати котромусь із американських політиків на розмови з „поміркованими" колами в ЦК КПСС в Кремль. Хомейні зі своїми муллами має в Ірані усе під контролею, може сильнішою як Ґорбачов. Тому тільки політичних невігласів можна задурити таким говоренням. Було в чийомусь інтересі підкріпити Іран зброєю. У ніякому разі не було це в інтересі ЗСА, бо перемога мусулманського фундаменталізму на Близькому Сході була б великою загрозою для інтересів Америки в тому районі.

З точки зору далекосяжної політики не була б перевага того елементу на Близькому Сході з користю і для Ізраїля. Мусулманський фундаменталізм міг би задушити силою свого фанатизму ізраїльський фанатизм, бо він живий у цілому мусулманському світі (пригадати тільки нещодавну атаку сирійських фундаменталістів у Голмс, у Сирії, проти режиму Ассада, не забуваючи теж їх силу в Єгипті — вбивство „мусулманськими побратимами" Садата!). Та лідери Ізраїля, а головно лікудівці з-під стягів Беґіна-Шаміра, не думають політично тверезо. В їхньому інтересі нині є, щоб мусулмани товклись між собою, бо це ослаблює їх нинішнього найбільшого ворога арабів. А що нині сили Іраку мають технічну перевагу над іранцями, то в інтересі Ізраїля є допомогти Іранові модерною зброєю. Що вони це роблять було загальновідомо, хоч би взяти до уваги недавно голосну аферу про переловлення американськими органами „пачкарів", які слали американську зброю до Ірану, між якими був й ізраїльський генерал у відставці. Це постачання зброї могло до деякої міри допомогти американському Урядові звільнити закладників у руках фундаменталістів ливанців, які є підо впливом Хомейні, але Реґен запевняє, що це не було фактором. Ішлось, — каже він, — про з'єднання собі майбутніх лідерів Ірану, тих після смерти Хомейні... .

Сливе ціла Америка кричить: помилка! Без сумніву помилка амриканської політики, яка іноді і несвідомо, за чиїмись підшептами, діє собі на шкоду. Що у випадку достави зброї Іранові Реґен дав себе зловити на вудку Ізраїля, про що ледве чи можна мати сумнів. З відомих причин про це голосно не говориться, але поінформовані кола свідомі того. Ось що пише про те добре поінформований „Вашинґтон Пост" у числі за 16-го листопада ц.р. на сторінці К2: „Президент Реґен боронив контакти з провідниками Ірану як секретну дипломатичну ініціятиву" з метою покращання американських стосунків з Іраном. Тепер, одначе, виглядає, що ініціятива передати зброю не вийшла від Америки — а тим менше з Ірану — а від Ізраїля. Ізраїль уже роками практикував стратеґію постачати зброю Іранові, щоб підкріпити „поміркованих" іранців у їхній війні проти Іраку. Ця стратеґія може мати сенс для Ізраїля, але в ніякому разі для ЗСА. Але Реґен і МекФарлейн її обняли на пропозицію старшого урядовця Ізраїля. Не мавши власної стратеґії супроти Ірану, ми 'купили' підхід Ізраїля до того питання".

МекФарлейн, емісар Реґена до Теграну, назвав свою місію „помилкою". Представники Конґресу і засоби масової інформації хором називають цілу аферу теж помилкою. Лиш Реґен уперто стоїть при своєму, що це була добре продумана політична ініціятива на шляху до замирення на Близькому Сході. На мою думку, буде вповні виправданим назвати цю цілу аферу просто безглуздям. Хомейні мусів мати велику сатисфакцію, що представники „сатани" приїхали до нього та ще і з „дарами". Реґен під впливом деяких чинників, які мають інтерес у продовжуванні хаосу на Близькому Сході, звів цілу близькосхідню проблему до боротьби з палестинським тероризмом. А цей тероризм — це прямий наслідок нерозв'язаного палестинського питання, і він буде далі жевріти і невинні люди по цілому світі будуть терпіти доки і Ізраїль і Америка, як його покровитель, не переконають фанатичні кола Ізраїля (як теж американське жидівство), що цілому світові, а Ізраїлеві головно, грозить велика небезпека, коли Ізраїль не дійде до переконання, що тримільйоновому народові не поможе й нуклеарна зброя, що її Ізраїль має мати, щоб не згинути у майбутньому у двохсотмільйоновому мусулманському оточенні. Іран і Сирія більші покровителі мусулманського, головно шіївського тероризму, як Каддафі. А Реґен зробив велике геройство, бомбардуючи будинок, де жив Каддафі, свідомий, що коли б хотів покарати Ассада у Дамаску, то могла б вийти велика халепа...

Прикра це справа — ця іранська афера. Реґен як не як лідер вільного світу і на

(Закінчення на стор. 4)

З України про Україну

АПЛЬОДУВАЛИ КИЯНАМ

Видатною подією в культурному житті Еспанії були гастролі балетної групи Київського академічного театру опери та балету ім. Т. Шевченка. Майстри українського балету зробили велику поїздку по країні, показавши свої найкращі вистави — „Сплячу красуню", „Лебедине озеро", „Сильфіду" і концертну програму. Нестихаючими оваціями, оплесками артистів з Києва вітали в багатьох містах Еспанії. Еспанська преса, радіо, телевізія дали високу оцінку українським танцюристам. „Це були чудові, незабутні чарівні вечори клясичного танцю", — писала газета „А-Бе-Це".

„ШРАМИ НА СКАЛІ"

Так називається роман відомого українського письменника Романа Іваничука зі Львова про Івана Франка. Роман надрукований у липневому і серпневому числах журналу „Жовтень", що виходить у Львові. Незабаром він появиться окремою книжкою. „Працюючи над твором, — сказав автор, — я прагнув показати Франка таким, яким він був і залишається для нашого народу, — величним душею, людяним, непримиренним в боротьбі зі злом і несправедливістю. І ще я хотів донести в романі, що Іван Франко — наш сучасник. Він потрібний нам сьогодні не лише тому, що з його творів ми черпаємо насолоду і знання, але й тому, що він служить нам прикладом мужности, щедрости, благородства духу".

СОПІЛКА З НАДЗБРУЧЧЯ

У далекій Магаданській області на березі морської затоки притулилося селище Евенськ, де живуть і працюють оленярі, звіролови, мисливці. І їхні діти, що вчаться в школі мистецтв, захотіли навчитися грати на українському народному музичному інструменті сопілці, про яку довідалися на лекціях. Але де дістати сопілку? Сюди на далеку Північ дійшла слава про народних умільців з села Мельниця-Подільська, що на Тернопільщині між Збручем і Дністром. А популярність ця закономірна. Свого часу мельничани виготовили музичні інструменти для Львівської консерваторії, для капелі бандуристів, для українського народного хору ім. Г. Верьовки. І сюди, у виробничу експериментальну майстерню Музичного товариства України, надійшло замовлення з Магаданської области. Прохання школярів з селища Евенськ виготовити для них 40 сопілок було виконано. Всього торік у Мельниці-Подільській виготовлено понад 12,000 сопілок, кобз, цимбалів та інших інструментів.

КАРПАТСЬКИЙ „МОРЖ"

Недавно йому виповнилося 82 роки, але хто не знає цього, не дасть і 60. Федір Шило із села Верхнє Синьовидне Сколівського району Львівської области — жвавий, життєрадісний. За яку б роботу не брався, вона, як кажуть, горить у його міцних руках. Є у Федора Шила незвичне захоплення. Щоранку, будь-якої пори року, за будь-якої погоди він купається. Але не в ставку, де вода багато тепліша, а у швидкоплинній гірській річці Опір. Узимку карпатський „морж" приймає водні процедури о восьмій годині ранку. Дотримується цього розпорядку неухильно. Разом з руханкою купання Ф. Шила в Опорі триває майже півгодини.

ЯКЩО ДУША МОЛОДА

Незвичний конкурс був проведений недавно в місті Балаклія Харківської області. В районний будинок культури були запрошені найстаріші учасники сільських фолкльорних ансамблів, вік яких від 70 до 100 років. Бабки і прабабки показали своє вміння співати з підголосками старовинні пісні, водити хороводи, виконали весільні і величальні обряди, згадали народні прислів'я і приказки, леґенди рідного краю. На цю зустріч прийшло багато молоді, яка виявляє все більше зацікавлення до талантів людей старшого покоління. Понад 500 жителів сіл у Балаклійському районі іноді цілими родинами співають у фолкльорних ансамблях.

Ростислав Л. Хомяк

ДВІСТІ ДНІВ — НА ШЛЯХУ ДО БАГАТШОЇ МОВИ

Дивлячись на кількість рецензій і довідок, які вже появилися про нову книжку „Двісті листів Б. Антоненка-Давидовича" (Мельборн: „Ластівка", 1986) можна прийти до висновку, що це подія на нашому вбогому книжковому ринку.

Коротко — для тих, хто ще не бачив цієї збірки — Дмитро Чуб (Нитченко) познайомився з Борисом Антоненком-Давидовичем у 1930 роках в Києві. На прикінці 1960 років, живучи в Австралії, Чуб відновив переписку з Антоненком-Давидовичем, який відсидівши сталінське заслання, був реабілітований і повернувся до Києва. Вони листувалися до смерті Антоненка-Давидовича — 1984 року. Чимало листів з Києва не дійшли до Австралії, але 200 таки пробились через цензуру і вони збереглись у Чуба. Тепер він поділився цими листами з нами, видавши їх у формі книжки на 270 сторінок.

„Двісті листів" читається як добрий „бестселлер": Антоненко-Давидович пише про звичайні речі незвичайно добре; здебільшого він пише про себе, але він був надто цікавою людиною, людиною з великої літери. Кожний лист у середньому завдовжки 400 слів — довжини газетного фейлетона. Є й коротші — завдовжки репортажів в газеті „Ю-Ес-Ей Тудей", або передовиць у нюйоркському „Дейлі Нюз".

Антоненко-Давидович високоякісний знавець гарної української мови — таким його вважають усі, хто зустрінеться з його мовними порадами, тільки він сам себе таким не вважав. Ось що писав він в листі 1971 року: „Ви безпідставно величаєте мене мовознавцем і літературознавцем. Який там я мовознавець! Просто взявся, порядком самодіяльності, за 'авгієві стайні', які хтось же повинен був чистити... У цій сфері я не науковець, а лиш аматор, що сумлінно виконував ту роботу, до якої мене штовхали громадська свідомість та любов до своєї мови, що в цілому склалися в почуття обов'язку перед минулим свого народу й відповідальності перед його ма бутнім. Тільки й того". Нехай і так, але тоді дай Боже більше нам таких самодіяльних аматорів з почуттям обов'язку і громадською свідомістю!

По-англійському „говорити про погоду" значить говорити про ніщо, а в листах Антоненка-Давидовича десятки разів згадується погода і кожний раз це лірика. Наприклад: „Цьому сприяє дивна зима: то захолодає так, що мороз доходить до 30°, то за кілька днів попустить, починається одлига, замість снігу сіється дощ, щоб невдовзі знову скувати калюжі міцним морозом". Антоненко-Давидович показує, як про звичайні речі можна говорити незвично і цікаво.

Читаючи „Двісті листів", вслухуючись у ритм розмови Антоненка-Давидовича (бо ці листи більше розмови з читачем ніж літературні есеї), звертаючи увагу на його підбір слів і фраз, можна майже пасивно засвоїти собі вищий рівень вислову. Але в листах є також чимало мовних порад і пояснень, що їх Антоненко-Давидович писав у відповідь на конкретні запитання Чуба.

Прочитавши раз „Двісті листів", хочеться повертатися до книжки і перечитувати окремі з них просто для власної приємности, так як слухаємо улюблену музику. Тому мені прийшло на думку, що збірка листів Антоненка-Давидовича має прикмету, про яку може й не думали її упорядник і автор: вона є посібником для багатшої, кращої української мови.

Для цього я пропоную таку програму: читати один лист Антоненка-Давидовича на день, але уважно і поволі, як ми це робимо, перечитуючи книги майстрів слова, щоб запаматати кожну фразу, кожну особливу думку. До окремих цікавих фраз, висловів і слів треба повернутися щоб краще засвоїти їх. Така вправа не повинна забрати більше як 10 хвилин дня. Але через 200 днів поліпшення знання кращої, приємнішої, Антоненко-Давидовичівської української мови — запевнене.

Я вже купив своїм дітям по примірникові книжки „Двісті листів" і видобув від них запевнення що будуть до кінця триматися моєї двохсотденної програми. Я також займаюся цією мовною гімнастикою і маю з неї тільки приємне почуття.

Дмитрови Чубові треба подякувати, що він зібрав цих 200 листів і видав їх для читачів по всьому світі. Але при тому, приходиться і кинути камінець в його город. Смачна їжа, погано подана. Перлини якими є листи Антоненка-Давидовича набрані на якомусь старому лінотипі з розбитими черенками, рядки стиснені на сторінках — ніби в Австралії немає кращої типографії від тої, що діяла в таборах Ді-Пі після війни! До того роду книжки не пошкодило б заанґажувати доброго графіка, який оформив би її в шати, на які вона собі заслуговує. Це ж мовна біблія. Хочеться надіятись, що Дмитро Чуб, або хтось інший перевидасть цю збірку листів-розмов цікавої і великої людини.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Іван Кедрин

Нова виставка Я. Вижницького

У 1964 році виступив із своєю першою індивідуальною виставкою в ґалерії Об'єднання Мистців Українців Америки в Ню Йорку тоді щойно „свіжо спечений" абсольвент 5-тирічної „Нешенел Академі оф Дізайн, Скул оф Файн Артс" в Ню Йорку, Ярослав Вижницький. Його співпартнером у тій виставці був Богдан Титла — один одному не влазили на п'яти, бо Вижницький — кольорист-романтик, Титла — графік і акварeліст. Від тієї першої своєї індивідуальної виставки минуло 24 роки і в міжчасі Вижницький мав власні виставки вже знову в Ню Йорку, Філядельфії, Чикаґо, Торонто, Монтреалі, не рахуючи участи у

(Закінчення на стор. 3)

Яр. Климовський

МИСТЕЦТВО Й ЛЮДИНА

II.

Гуцалюк належить до тих сміливих, впертих, що не зважаючи, що йому життя не стелилося квітами, здобув належну освіту, щоб ступити на обраний шлях. У нього непересічний малярський талант, якого не могли не завважити його професори в Мистецькій Школі Купер Юніон, даючи йому найкращі оцінки за його поступи в навчанні, а при дипломі (1954) першу нагороду за малярство.

Ми свідомі, що українцеві важко пробиватися серед чужинного океану, та він усував усі перешкоди, щоб вдержатися на поверхні. Годі забути, як одного разу одна наша діячка представляючи його, сказала, що він американець українського роду. З обуренням змісця Гуцалюк заперечив, заявляючи, що він — українець.

* * *

У днях 14-го, 15-го і 16-го листопада ц.р. відбувалась у Філядельфії виставка олійних картин Любослава Гуцалюка; її спонзор Український Освітньо-Культурний Центр.

Відносно назви Центру влучно сказав один із моїх знайомих, що „було б добре якщо б ми, українці до всіх виявів нашої спільноти підходили з точки зору освіти й культури включно до політики. Тоді ми мали б політиків із фаховою освітою, що володіли б кількома мовами, самособою ельоквентних, гладких у поведінці, що, як кажуть, із першого погляду далися б любити, словом культурних у всіх відношеннях, не згадуючи вже особистої культури, яка підкреслювала б їхню особистість і зовнішній вигляд".

І так висловлюючи свої погляди на деякі справи, ми знайшлися у т. зв. червоній залі (назва від червоного килима), щоб привітатися із Любославом Гуцалюком і подивляти його твори.

Більшість із 31 картин з 1986 року, інші з-перед двох років і по одній картині з 1983 і 1981 років. За двома вийнятками — „Маки" і „Ромашки", — та, не згадуючи кількох пейзажів, Гуцалюк експонує нам урбаністичну красу. Будучи під її впливом, черпає з неї формальні вартості.

Він творить із подиву гідною професійною досконалістю і силою переконання. У цих двох значеннях містяться виразові можливості, багатство засобів, ефектовне зіставлення барв, віртуозність форм й експресія, (при чому відчуває, де її межа, тобто уникає пересадної експресії; до речі мистця пізнається по відчутті міри.)

Годі передати враження з кожної картини, тим більше, що це не є нашою ціллю, ми передамо враження у загальних обрисах, а зупинимось тільки на кількох картинах.

Захоплюючись „Карпатським пейзажем", звернете увагу на невеликі кольорові смуги і стає вам ясно, що це розкинене гірське село небагате та все ж мила для ока кольористика наче б говорила, що мешканці цієї живописної місцевости мимо всього щасливіші від тих, що на долах" — бути високо значить бути ближче неба.

Гуцалюк залюблений у давності, старовині, залюбки свій зір звертає не лише на древні палати, але й старі вулички „Ruelle Parisienne" і на старі доми „Vielles Maisons".

У Шаблі не тільки натяк на смак доброго вина, але й на древність, на що вказує римський міст на задньому пляні, пригадуючи часи коли існував „Totus Orbis Terrarum".

Цікавлять його теж колишні твердині, сьогодні цікаві „об'єкти" ляндшафту „La Rochelle, Port Fortifie", „Chateaufort sur Rhine" й інші.

З уваги на міжнародну евіденцію виставок, Гуцалюків каталог виготовлений у французькій мові (з англійським наголовком), тому саме деякі назви картин подаємо у французькому звучанні.

„Вид на Монмартр" у сіро-яскраво голубих тонах не лише підпорядкований композиційним вимогам, але частина простору вже залюднена, заховуючи анатомічні пропорції постатей.

Непосидющий Гуцалюк, відвідуючи Париж, частогусто виїздить у Воґези, малює теж на побережжях Марни й Рену.

Маляр у своїх інспіраціях вибирає об'єкт найбільш цікавий із мистецького погляду.

Багато рефлексій насуває палата королівська Рене з його барвистою біографією.

Монументальністю насичений монастир св. Миколи.

У творчості Гуцалюка набирають особливого блиску форма і кольор.

„Південний пейзаж" цікавий рослинністю головним чином кидаються ввічі високі сосни-парасолі.

Гуцалюк, як і кожний маляр — не тільки окрема індивідуальність, але в нього технічна сторінка своя власна от хоча б взяти заглиблення на фронтонах, фризах, чи якщо йдеться про рельєфи, тригліфи, метопи, тимпанони тощо — все це робить його шпатель, у висліді чого візуальна сторінка його урбаністичних полотен знаменита. Та не лише візуальна, він у кожний свій твір ще вкладає свою душу, тому його картини створюють настрій. Словом він знає, що робить; добре сказав Забура: „у темноті треба шукати світла, а не окулярів".

Картини-спогади, що їх пригадує собі Гуцалюк ще з „жовтодзюбих" часів, малює з серцем, з великою любов'ю.

Невже, це сон, з'ява, чи може фата-моргана? Находимося на відтинку, де стоїть башта-арсенал і Корнякти, а за хвилину перед нами наче у великому колейдоскопі панорама Львова, як дивитись на неї з Високого Замку. Схвильовані привидом не лише львів'яни, що поруч мене, але всі, що бачать, як на долоні — Бернадини і Ратуша на першому пляні та св. Юр у далині. Наш Львів увесь у соняшному світлі, наповняє нас невимовною радістю, що немає там уже „ні врага, ні супостата", а сам Бог вітає в ньому.

Оцієї спонтанности мистецького вислову, а вслід за цим і самого пережиття навіть годі описати. Недаром сказав Джордж Брак: „Велике мистецтво — це межова сфера між знаною дійсністю, а тією, яка знаходиться поза можливістю докладного окреслення."

* * *

Закінчення буде.

ВЕЧІР
ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ МІННЕСОТИ

7-го грудня 1986 р., год. 4-та по пол.
Шкільна заля церкви св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн.

ТЕХНІКА ПІДВОДНОГО ПЛАВАННЯ

Доповідь: **Проф. БОГДАНА КРАМАРЧУКА** з подорожі до Багамських Островів, де він навчав міннесотських студентів техніку акванавтики.

В додатку **пані НАДЯ ДОРОЩАК** про свою поїздку по Багамських Островах.

Обі доповіді в прозірках. *Запрошується все громадянство!*

Заходом
Управи 59-го Відділу Українського Народного Союзу в Бриджпорт, Конн.
ГРОМАДА В БРИДЖПОРТІ ВЛАШТОВУЄ

СВЯТО ОТЦЯ МИКОЛАЯ

в неділю, 7-го грудня 1986 р., о год. 3-ій по пол.
в приміщенні Української Католицької Церкви
при 457 Нобл Авеню, Бриджпорт, Конн.

В програмі: прийняття і дарунки для дітей безплатні.
Мистецьке оформлення програми під проводом учительок школи: пані Роми Гайди і Ірени Демчук.
Запрошуємо усіх членів і не-членів з родинами.
Всіх будемо радо вітати.

УПРАВА 59-го ВІДДІЛУ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

64-ий відділ СУА в Ню Йорку
влаштовує

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР 1986 Р.

дня 13-го грудня, від год. 10 ранку до 4- по пол.
і дня 14-го грудня, від. год. 10 ранку до 1 по пол.
в домівці СУА в Ню Йорку, Н. Й.
при 108 Друга Авеню

В продажу: ДАРУНКИ, ПРОДУКТИ на РІЗДВО
ВИГРАШКА.
ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

ПОЖЕРТВИ НА УВАН у США

Подаємо список жертводавців, які вплатили членські внески та пожертви для Академії від 1 березня 1986 р. до 1-го листопада 1986 р.

30,000.00 дол. — М. Громницький (за заповітом);
1,000.00 дол. — С. Лозовський (за заповітом);
950.00 дол. — О. Радиш;
500.00 дол. — Я. Гурський;
200.00 дол. — М. Яримович;
125.00 дол. — С. Незд;
по 120.00 дол. — Й. Данько, І. Коропецький;
110.00 дол. — І. Коровицький;
по 100.00 дол. — М. Березинський, К. Блазенко, М. Борецький, Б. Бородайко, І. Витвицький — пам'яті В. Павловського, А. Ґардецький, Л. Лиман — пам'яті В. Павловського, А. Мальченкс. Б. і Т. Мриць, І. Новосівський, Самопоміч у Джерзі Сиτі, Самопоміч у Клівленді, Самопоміч у Нюарку, Самопомів у Торонто;
90.00 дол. — М. Богачевська-Хомяк;
по 80.00 дол. — О. Біланюк, Й. Данько, С. Рапавий, О. Федишин;
по 75.00 дол. — Л. Терещенко, В. Юрченко;
71.00 дол. — М. Добрянський;
по 50.00 дол. — Л. Гансен, І. Малий, П. Одарченко, Я. Падох, О. Радиш — пам'яті В. Павловського, Самопоміч у Балтиморі, М. Шаблій, П. Шатун;
по 45.00 дол. — П. Грицак, Н. Пазуняк;
по 40.00 дол. — Н. Боднарук, Н. Кордиш-Головко, М. Мегик, Є. Нолден, В. Рудко, І. Федишина;
35.00 дол. — Самопоміч у Пассейку;
30.00 дол. — В. Бусяк;
по 25.00 дол. — Н. Амінов, О. і Н. Булавицькі, А. Долинська, П. Марченко;
по 20.00 дол. — О. Іванюк, М. Кобринська, В. Кулик, Б. і Т. Мриць;
19.70 дол. — В. Божок;
15.00 дол. — М. Пезанський;
по 10.00 дол. — Й. Бачинський, Г. Бодарева, Н. Міланич, М. Сандіфер, А. Корінець, С. Процик, О. Стовба, К. Теличко;
5.00 дол. — П. Панків.

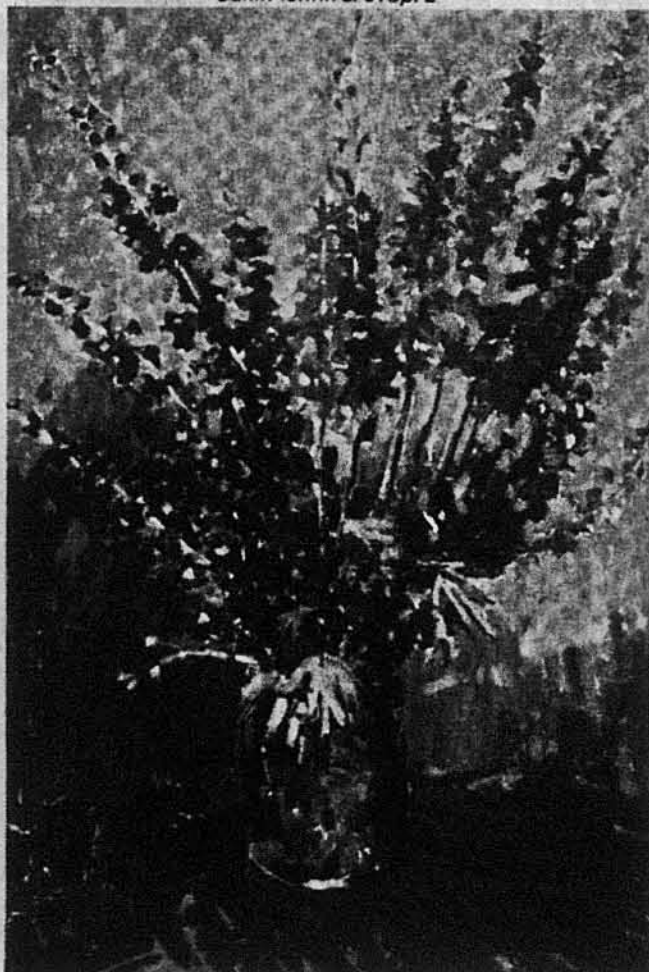
Управа УВАН у США сердечно дякує всім жертводавцям. Ці пожертви складають фінансову базу Академії, одного з провідних осередків вільної української науки. Зібрані пожертви будуть витрачені на видання англомовних „Аналів УВАН у США", на публікацію серії видань „Джерела до Новітньої Історії України" та інших наукових праць і на утримання бібліотеки й архіву Академії.

Пожертви, які можна відтягати від податку, просимо надсилати на адресу:

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S. INC.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Нова виставка...

Закінчення зі стор. 2

„Квіти"

численних збірних виставках, включно із славетньою Світовою виставкою українських мистців у величавій галерії Мистецької Фондації, заснованої Михайлом і Ярославою Шафранюками в Торонто. Щорічно бере участь у збірній виставці в „гражді" в Гантері і там же, у Гантері, має власну галерію, в якій щороку показує свій мистецький дорібок за минулий рік.

Відкрита в дні 30-го листопада 1986 року нова виставка Я. Вижницького в галерії ОМУА в Ню Йорку ще раз доказала, що мистець не змарнував минулих 24 роки своєї творчої праці. Для того, щоб стати „вище пересічі" треба трьох речей: освіти, таланту і праці. Всі ці три чинники характеризують Ярослава Вижницького, додавши ще персональну простолінійність, чесність, розсудливість і зразковість людини — патріота, чоловіка і батька. Вижницький залишився вірним своїй відразі до ребусів у мистецтві. Він є проти абстракту і проти безпредметности, але так само є проти „сюрреалізму" і проти фотографії у малярстві. Коли тому 24 роки він ще був несміливий, ще дуже „шкільний", швидко визволився з тенет шкільництва і став таким зрілим мистцем, який має власний, собі тільки прикмений стиль, власні мистецькі нахили та власний спосіб розв'язування мистецьких проблем. Його розмашистість і відвагу видно в його композиційних образах, де на тлі природи чи архітектонічного обрамування виступають предмети, люди і звірята. Такою був, наприклад, на виставці тому два роки у тій самій ґалерії образ „Вулиця Руська у Львові", таким є образ „Пластовий табір", що його намалював „кон аморе", як вірний пластун (той образ міг би бути прикрасою кожної пластової домівки). Такою композицією на цій теперішній виставці є „Ярмарок" і „Шоста авеню".

Але Вижницький завжди був і є найкращий і найсильніший у квітах і краєвидах, там, де може показати кольор. А що кольор є для нього найпершою проблемою, а тематика і її розв'язка на дальшому пляні, це показує на цій останній виставці величавий образ „Святий Юр" — собор св. Юра, який так само приманював мистців, почавши від Олекси Новаківського, як тепер приманює їх гуцульська церква св. Івана Хрестителя в Гантері у Кетскильських горах.

Вижницький закоханий в яскравих кольорах, але у них завжди гармонія, у них нема дисонансів і какофоній, і тому всі його образи такі еститичні, милі для ока, декоративні. Його нахил до романтики видний в оцій теперішній виставці в таких експонатах, як „Весна", „Сади цвітуть", „Їздці в заметіль" (сильний образ) „Бруклин вночі", — щоб назвати тільки кілька з-посеред 36-ти образів: вони всі олії і майже всі великого формату, який дає мистцеві змогу „розігнатись". Але майже непостережливо скромно висить при вході на залю маленький образ голови улюбленого собаки Вижницьких „Циган" (попереднім був „Брисько"), доказ, що мистець вміє вмістити теж у дуже вузькі рамки цікаву тему. Хибою Вижницького є занадто велика докладність у викінчуванні кожного образу — він вертається до кожного розпочатого образу десятки разів і „поправляючи" його нераз наносить йому кривду. У тій рисі — він не одинокий між мистцями...

Коли хтось казав, що „Вижницький непопулярний" — помилився. Зараз у першому дні теперішньої виставки, яка триватиме до 15-го грудня включно, відкрита щоденно від 6-8-ої год. вечером і в суботи й неділі від 12-ої вполудне до 8-ої вечора, у першому дні виставки було там кругло 100 осіб. Приватно мистець казав, що це його „остання" виставка. Очевидно, це був вислів поганого гумору. Він людина ще в силі віку, втішається добрим здоров'ям і дасть Пан Біг, виступить ще перед публікою багато-багато разів із показом своїх експонатів, що їх можна схарактеризувати одним словом: краса.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті п. н. „Рідна мати моя", поміщеній в ч. 222 „Свободи" з 20-го листопада ц.р., речення в другому параграфі 19-та стрічка з гори, повинно читатись так: „Чи прийшло б комусь у думку ставитися зневажливо до мови великої російської культури?" — Ред.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

українознавства доки не будуть запропоновані зміни комісією та затверджені Шкільною Радою. Одобрено пропозицію Управи виготовляти письмові іспити на основі мінімальної програми для всіх шкіл українознавства на наступний шкільний рік після того, як будуть одобрені зміни в кінцевих іспитах. Всі школи повинні ставити однакові оцінки на всіх свідоцтвах, а педагогічні дорадники мають прилильнувати дотримання всіх вимог Шкільної Ради.

У шкільному році є три семестри, мають бути видані повідомлення успішности учням, а також свідоцтва для нижчих і вищих кляс обов'язкові в кінці року, свідоцтва кінцевого іспиту і дипломи учні мають дістати після успішного закінчення кінцевих іспитів.

Школа повинна подбати про вшанування вчителя чи директора, як він відходить на пенсію після 30-35 років праці для шкільництва.

У видавничих справах голова зазначив, що плянується видати „Економічну географію" Оришкевича, дещо виправив д-р Роман Дражньовський, мову д-р Є. Федоренко, підручник готовий до видання, але бракує ілюстрацій.

У точці поширення і вибір комісій, голова закликав директорів і педагогічних дорадників зголошуватись до зазначених комісій: Підручниково-програмова — голова д-р З. Федоренко, Комісія кінцевих іспитів — голова інж. Олександер Пришляк, Виготовлення свідоцтв, дипломів і правильників — голова інж. О. Пришляк. Зголосились до комісій: д-р Іван Куйдич до Комісії правильників, до Підручниково-програмової Марія Кіцюк, мгр Ліна Андрієнко-Данчук, проф. Г. Кутко, Василь Іванчук, Марія Нестерчук, проф. П. Маляр, д-р І. Гурин.

Д-р Є. Федоренко поінформував про відбуття вчительських конференцій, що є дуже корисним і стимулюючим у праці шкільництва. Шкільна Рада плянує відбути в червні 1987 року Всеамериканську Конференцію вчителів, директорів, педагогічних дорадників, а регіональні конференції можуть відбуватися залежно від плянування окремих округ, яких має Шкільна Рада п'ять. Добре було б відбувати регіональні конференції в жовтні, або в березні. Була подана пропозиція відбути Всеамериканську Конференцію коло Рочестеру, Н. Й.

В точці адміністрація і зв'язок з тереном було підкреслено, що треба утримувати тісний зв'язок з Шкільною Радою та поширювати журнал „Рідна школа". Звітували члени Управи, крім голови. С. Квасовська поінформувала про трудноші, які обтяжують Шкільну Раду у зв'язку з поверненням пакунків. Мгр А. Кобрин інформував про фінансові справи, подякував за співпрацю директорам шкіл та опікунчих установ. Д-р Є. Федоренко зупинився над замовленнями і оплатами. Мгр Ліна А. Данчук подякувала директорам за своєчасне полагодження листування і прислання „Інформаційного листка", а також подякувала тим педагогічним дорадникам, що своєчасно надсилають свої звіти про візитацію призначених шкіл українознавства.

Мгр Христина Ференцевич інформувала про висилку „Рідної школи", просила директорів подавати число замовлень якнайскорше.

У точці — інформації директорів звіти подали директори: Василь Іванчук — Клівленд; Мирослава Гил — Філядельфія „Рідна школа", Ігор Шперналь — Філядельфія „Наша Українська Школа"; Марія Кіцюк — Йонкерс; Олександер Пришляк — Гартфорд: „Українська Парафіяльна Школа"; Стефанія Квасовська — Пассейк „Рідна школа"; Ліна Андрієнко-Данчук — Ню Йорк „Школа СУМ"; Богдан Ясінський — Вашінгтон; Марія Нестерчук — Асторія „Рідна школа"; Дозя Федорова — Джерзі Сиτі; Володимир Янів — Картерет; Юрій Кисілевський — Ірвінгтон-Нюарк „Рідна школа фундації"; Євген Федоренко — Виппані; Ольга Кекіш — Ню Йорк „Самопоміч".

У запитах, дискусії і вимінi думок взяли участь: д-р І. Куйдич, інж. О. Пришляк, д-р О. Лужницький, І. Шперналь, М. Кіцюк та голова „Рідної школи" в Клівленді д-р Тарас Корлуба. Вони висловлювали свої побажання, щоб тісніша була співпраця з батьками, церквами, щоб була релігія в кожній школі українознавства, треба голосити в пресі про шкільництво, відбувати спільні наради, панелі, з'їзди директорів і педагогічних дорадників, відбувати регіональні і всеамериканські конференції та дбати про вишколення молодих вчителів.

Д-р Є. Федоренко подякував за присутність, за успішні наради і побажав якнайкращих успіхів у новому шкільному році.

Крайовий...

(Закінчення зі стор. 1)

вив бюджет Організаційної комісії, який він виготував наперед і дав прочитати присутнім. Бюджет мав 12 позицій і вони включали виготовлення жетонів, афішів, прапорців, пластикових карточок, радіопередачі, конкурси шкільних дітей наліпки та інше. У висліді дискусії комітет вилучив з цього бюджету кошти виготовлення золотих, срібних і мідяних медалів і поставив це в окремі видатки, але додав видатки на наукові конференції. Загальна сума бюджету Організаційної комісії виносить 131,200. Як і попередні і слідуючі бюджети цей бюджет є рамовий.

Бюджет публічних зв'язків реферував голова комісії А. Білик. Видатки його комісії включають рент за канцелярію, платня працівника, папір, телефони та інше на роки 1987-88 і виносять 60,000 дол. Бюджет для зв'язків з державними чинниками засідання призначило в сумі 30,000 дол. на 1987-88 роки.

Ю. Повстенко реферував бюджет Мистецько-імпрезової комісії, видатки якого на різні імпрези у Вашінгтоні, а головно на концерти у Кеннеді Центрі, будуть виносити 200,000 дол. Розглядаючи бюджет кожної комісії, засідання брало до уваги пояснення внескодавців, що деякі видатки у бюджетах будуть покриті з доходів, але не всі. Організаційна комісія буде розпродувати жетони, афіші, прапорці та інше. Так само концерти у Вашінгтоні покриють дещо з видатків із продажу квитків. Одначе бюджет публічних зв'язків чи маніфестаційної комісії, який не був представлений на засіданні, є у своїй природі дифіцитовий і тут поміч громади є конечна.

Засідання обговорювало також дату відзначування Тисячоліття Християнства в Україні у Вашінгтоні у 1988 році. Комітет, після довших дискусій, був визначив дату для Вашінгтону на день 14-го серпня тому, що згідно з „Повістю временних літ" цього дня тисячу років тому Володимир Великий мав охрестити Київську Русь-Україну. Комітет бачив цю дату як символічну і тому хотів пов'язати відзначування з днем коли та важлива подія відбулася. Тим часом у громаді виринули думки у цій справі, які випливають з практичних мотивів. Комітет розглядав цю справу з двох аспектів — символічного і практичного, одначе покищо не дійшло до остаточного рішення.

Вкінці, засідання уповноважило заступника голови інж. В. Вишневського бути представником Ділового Комітету на засіданні Організаційної комісії у Філядельфії.

Цінний різдвяний дарунок

З нагоди 120-ліття появи першого видання збірника М. Номиса „Українські приказки, прислів'я і таке інше", вийшло нарешті друге доповнення видання цієї скарбниці українського слова, з додатком книжки статтей „Фолкльорний збірник Матвія Номиса, 1864-1984", що їх написали проф. Юрій Шевельов, проф. Петро Одарченко, проф. Наталя Кононенко-Мойл і д-р Богдан Струмінський, та додатком тієї частини збірника, що її сконфіскувала російська царська цензура в 1864 році.

Обдаровання цим збірником з нагоди Різдва або Нового Року своїх рідних, близьких, знайомих, працівників пера, бібліотек та студентських книгозбірень — однозначне з збагаченням нашої мови скарбами слова і думки, що їх виплекав український нарід на протязі довгих віків.

Збірник видано під кожним оглядом дбайливо. Він має чепурне мистецьке оформлення й окрему картонну скриньку для перехования обох книжок разом. Наклад збірника всього 1,005 пронумерованих примірників.

Ціна обох книжок з картонною скринькою 65 ам. дол., з пересилкою в безпечному опакуванні 70 ам. дол., а поза межами ЗСА 75 ам. дол. Замовлення разом з належністю керувати на адресу: Metropolitan's Chancery („Nomic") P.O. Box 445, So. Bound Brook, N.J. 08880.

І. Кедрин...

(Закінчення зі стор. 1)

городили прелегента, забирали голос: д-р Іван Серант, д-р Ярослав Падох, д-р Мирослав Прокоп, д-р Борис Филипчак, І. Жупанський, д-р Ірена Падох, ред. Ольга Кузьмович та інші. Порушено ряд цікавих проблем, як наприклад, справу концепції українських політиків у Львові на випадок Другої світової війни, справу української кооперації, українського наукового життя, а передусім браку українців у різних політичних середовищах Західньої Европи та браку прогнози на політичне майбутнє.

Усім дискутантам прелегент відповідав швидко і ділово, даючи свої дотепні але влучні завваження.

АМЕРИКАНСЬКА БІРЖА відгукнулася у вівторок, 2-го грудня, на заяву президента Роналда Регена про повне перевірення справи продажу зброї до Ірану і всі цінні папери підійшли негайно вгору.

ПОНАД 10,000 БРАЗИЛІЙЦІВ покинули містечко Хоао Камара під час того, як на протязі двох днів це місто навістив кількома наворотами землетрус. На щастя жертв в людях не було, бо трясення було відносно легке. Однак землетрус психологічно впливав на населення. Навіть ті, які залишилися в місті, спали радше на дворі, щоб не наражуватись на катастрофу у випадку сильнішого трясення.

ГАЗЕТА „ІЗВЄСТІЯ" надрукувала статтю з різкими нападами на Іран, який нібито допомагає З'єднаним Стейтам в „неоголошеній війні" проти Афганістану. В той же час, підкреслює газета, в Ірані триває ворожа до Совєтського Союзу пропагандивна кампанія. „Ізвєстія" обвинуватили Іран в „грубому вмішуванні" у внутрішні справи Афганістану. „Беручи участь у підривній діяльності проти Демократичної Республіки Афганістан, Іран об'єднав свої зусилля зі З'єднаними Стейтами і їх союзниками", — пише газета, вказуючи на зв'язок нинішньої іранської політики з доставою зброї Іранові З'єднаними Стейтами і Ізраїлем.

Ділимося сумною вісткою, що 18-го листопада 1986 р. відійшла від нас наша Дорога МАМА

бл. п.

ЛІДІЯ ЯВОРСЬКА

ПОХОРОН відбувся 21-го листопада 1986 р. з катедри св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й. на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в South Baund Brook, N. J.

ПАНАХИДА
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ
буде відправлена в катедрі св. Володимира в Ню Йорку, в неділю, 28-го грудня, після відправи Літургії.

В смутку —
донька — ОКСАНА з чоловіком ЮРІЄМ ХРАНЕВИЧЕМ

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

ділиться із своїм Членством та Українською Громадою болючою вісткою, що в суботу, 29-го листопада Р. Б. 1986, у Філядельфії, Па. відійшов у Вічність на 83-му році життя, Актор Українських Театрів, довголітній Член нашого Об'єднання

сл. п.

ІВАН СТЕРПАК

ПАРАСТАС у середу, 3-го грудня 1986 р., о год. 4-ій по пол. в похоронному заведенні Насевичів, при Френклін і Бравн вул.

ПОХОРОН у четвер, 4-го грудня 1986 р., год. 8:30 ранку з похоронного дому до катедри НЗПД Марії, а опісля на цвинтар Св. Марії у Факс Чейс, Па.

СЛАВНА І ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа ОМУС

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

ВІДОМИЙ ДОГВОЛІТНІЙ і провідний дисидент, академік Андрей Сахаров, відмовився від послуги лікарів в Горькому, де він тепер примусово живе із своєю дружиною Єленою Боннер, кажучи, що „їм (лікарям), не можна довіряти, бо вони усі на послугах КҐБ і кожну перевірку і так мусять фільмувати, а фільм передавати до станиці КҐБ". Крім того А. Сахаров заявив в телефонічній розмові з рідними, що він переслав на адресу Академії Наук СССР свою пропозицію забезпечення населення від нуклеарної радіяції, але навіть не отримав потвердження отримання листа. Зять Сахарова Єфрем Янкелєвіч заявив кореспондентам в Бостоні, що обидвоє Сахарових покищо здорові і не потребують пропонованої урядом, зглядно КҐБ, лікарської опіки чи перевірки.

ДАНІЯ СТАЛА першою країною НАТО, де жінкам дозволено служити добровольцями в бойових частинах військово-морської фльоти. В ряді країн НАТО, в тому числі і в ЗСА, жінки служать в армії, але тільки в допоміжних, не бойових частинах. „Це ще один крок на шляху рівноправности", — сказав міністер оборони Данії Ганс Енгель. Закон про дозвіл жінкам служити в бойових частинах військово-морських сил вступив в силу з 2-го грудня. Жінкам не дозволено однак служити на підводних човнах і у військово-морському летунстві.

Увага! Торонто й околиця! Увага!

В неділю, 14-го грудня 1986 р., год. 3-тя по пол.
в залі УКЦеркви св. Евхаристії
при 515 Broadview Avenue
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Затвердження пляну праці
8. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати.

У Зборах візьмуть участь:

Леонід Філь, головний контролер УНС
ред. Василь Дідюк, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Дідюк, *почесний голова* — **Василь Шаран**, *голова*
Іван Шлапак, *секретар* — **Гаврило Миськів**, *касир*

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи „Тризуба" за аматорську чашу ЗСА

УСО „ТРИЗУБ" — „ФАКС ЧЕЙС" С.К. 5:0

В першій рунді змагань за аматорську чашу ЗСА, що пройшла 9-го листопада ц.р, перша дружина „Тризуба" елімінувала клюб „Факс Чейс" високим вислідом 5:0. Не зважаючи на дощову погоду і розмокле грище, змагання пройшли цікаво, в яких наша дружина мала значну перевагу, але й суперники проявляли велику завзятість, пробуючи надолужити брак технічного заавансування. До перерви „Тризуб" провадив 3:0, що його здобули Фраєт в 10-ій і 15-ій хвилинах та А. Зілько в 10-ій хвилині. Після перерви образ гри не змінився, і наші футболісти устійнили кінцевий вислід черговими ґолями, що їх здобули Б. Санторе в 65-ій і М. Гавзнер у 80-ій хвилинах зустрічі.

УСО „ТРИЗУБ" — АЛЛЕНТАВН С.К. 2:1

У другій рунді ігор за цю чашу, в якій „Тризуб" елімінував в Еллентавні місцевий футбольний клюб в неділю, 23-го листопада ц.р., нашим футболістам довелося „терпіти" досить дивні суддівські рішення. Вже в першій половині місцевий суддя зарядив проти „Тризуба" дуже сумнівний карний стріл, з якого, одначе, господарі не зуміли здобути ґоля, перестрілили.

На протязі цих змагань суддя продовжував фаворизувати господарів, у висліді чого після закінчення цієї зустрічі футбольний комішинер, що був присутній на цих змаганнях, особисто звернув увагу цьому судді та попередив, що вишле до суддівської колеґії свої завваги.

Все ж таки наша дружина зуміла побороти ці додаткові перешкоди і остаточно виграла змагання вислідом 2:1. Обидва ґолі знову здобув Фраєт в 25-ій і 26-ій хвилинах. Свого почесного ґоля господарі здобули в кінцевій фазі зустрічі. Змагання 3-ої рунди з клюбом „Данубія" назначені на неділю, 7-го грудня ц.р., вони відбудуться на „Тризубівці"

Яр-Ко.

УСВТ „Ч.СІЧ" — „МАККАБІ" С.К. 6:0

Були це змагання за престижеву чашу Ню Джерзі, що відбулися в неділю, 23-го листопада ц.р., на площі Камерон Філд в Мейплвуді. Суперником „Ч. Січі" був жидівський футбольний клюб з Ферфілду, північне Ню Джерзі, який успішно пройшов першу рунду ігор за цю чашу. В звітовій зустрічі „Січовики" повністю домінували, про що свідчить високий вислід 6:0. Серію ґолів започаткував капітан дружини Андрій Бакун, який в 26-ій хвилині з подачі Чижовича відкрив конто 1:0. Десять хвилин пізніше Ансальмо закінчив успішно свій довгий рейд, здобувши ефективно 2:0.

Після перерви „Ч. Січ" мала велику перевагу, у висліді якої дальших чотири ґолі здобули: Каміка з подачі А. Бакуна у 50-ій, А. Бакун свого другого ґоля змагань у 58-ій, Чекійо з подачі В. Бакуна у 71-ій і Сирчвел з подачі В. Бакуна у 81-ій хвилинах гри. Елімінувавши свого чергового конкурента, „Ч. Січі" ввійшла до третьої рунди змагань за чашу стейту, з якою є зв'язана теж фінансова нагорода.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ромійо, Сабрій, Ансальмо, Брієнза, Чижович, Чекійо, В. Науменко, д-р В. Бакун, Каміка, Сирчвел, Павлюс, Б. Бакун, Т. Науменко. Провідник Володимир Бакун.

ВИЙДЕ НОВЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „НАШ СПОРТ"

На днях вийде з друку нове число єдиного під сучасну пору у вільному світі спортового журналу „Наш Спорт".

В цьому числі є поміщені цікаві матеріяли про найважливіші осяги українських спортовців в 1986 році, про чемпіонати УСЦАК, Спортові Ігрища молоді — усі ілюстровані оригінальними фотосвітлинами. крім обширних матеріялів про сучасний український спорт, поміщені обширні статті про початки копаного м'яча в Україні, основніші факти з організованої української відбиванки в східніх ЗСА.

Журнал „Наш Спорт" появляється двома мовами. В англійському розділі журналу поміщені цікаві статті про відомого українського шахіста Бориса Бачинського і українського гаківкаря Михайла Крушельницького, змагуна клюбу Едмонтон „Ойлєрс", теж ілюстровані фотосвітлинами. Очевидно багато місця присвячено діяльності УСВТ „Ч. Січ" і особливо минулорічній Спортовій Школі Товариства, ілюстровані численними фотосвітлинами. Як завжди є теж і спортовий гумор, сатира, поезії. Зацікавлені українським спортом читачі можуть замовити собі це число журналу, висилаючи чек, або „моні ордер" в сумі трьох долярів, що покривають теж поштову пересилку на таку адресу: „Our Sport", 680 Sanford Ave. Newark, N. J. 07106.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС СТАВ ОЛІМПІЙСЬКИМ СПОРТОМ

Після довгих старань багатьох країн світу настільний теніс, врешті, був включений до програми Олімпіяди — 1988, яка відбудеться в столиці Південної Кореї, Сеулі. Настільний теніс є тепер одним із найбільш популярних видів спорту в світі. В Европі вже існують ліґи настільного тенісу, в яких грають професійні дружини. Першенства світу вже довгий час виграють китайці, у них настільний теніс-національний спорт. В Україні популярність цього спорту постійно зростає, і багато українців виступають в збірній СССР.

Перевибраний на пост ланкового настільного тенісу УСЦАК — Юрій Хранєвич закликає усі діючі українські спортові осередки приділити належну увагу цьому корисному спортові, який не вимагає великих коштів, ані спеціяльних приміщень. З досвіду Спортової Школи УСВТ „Ч. Січ" можна відмітити, що настільний теніс є досить популярний між нашою молоддю.

Перевибраний ланковий настільного тенісу УСЦАК плянує відновити річні першенства української Спортової Централі Америки і Канади вже весною 1987 року. Змагуни настільного тенісу, як і ланки цього спорту при українських спортових осередках, зацікавлені взяти участь в цьому турнірі, повинні звертатися на адресу ланкового: George Chranewycz, 474 Teal Plaza, Secaucus, N. J. 07094.

ПРО УСПІШНІ ШАХОВІ ТУРНІРИ УСЦАК

В нашому репортажі про відбуті Загальні збори УСЦАК в 1986 році випали рядки про звітування одного із ланкових шахів УСЦАК — Сидора Новаківського про відбуті дуже успішні турніри, що їх влаштувала ланка в звітовому часі.

На особливе відмічення заслуговує турнір УСЦАК в 1986 році, яким відзначено 20-річчя шахових чемпіонатів УСЦАК, що розпочалися в Чикаґо 1966 році. Цей останній турнір до певної міри був неначе чемпіонатом українців в діяспорі, адже в ньому в додатку до найсильнішого дотепер складу із шахістів з Америки й Канади, взяли теж участь і представники Европи — Юрій Семенко із Західньої Німеччини і д-р Василь Бачинський з Швайцарії, колишній чемпіон тієї країни, без сумніву, найсильніший український шахіст Західньої Европи. Як відомо, звання чемпіона цього останнього турніру здобув вп'яте в своїй шаховій кар'єрі д-р Попович, чоловий шахіст УСВТ „Ч. Січ". В останніх роках шахісти, що займають чолові місця в турнірах УСЦАК, крім трофеїв, здобувають теж скромні фінансової нагороди.

(от)

Іранська...

Закінчення зі стор. 2

нього і ми хочемо уповати, і йому бажаємо успіхів у його політиці, головно тому, що він так неґативно наставлений до СССР. Але з другої сторони ми хочемо бачити в ньому розумного лідера, який має на оці в першій мірі інтерес Америки і цілого вільного світу, а не вузької групи „лаббіїстів", які своїми впливами виставлять не тільки Америку, не тільки Ізраїль, але цілий світ, коли не на серйозну небезпеку, то іноді на наругу і кпини, як оця теґеранська виправа з „дарами" для бородатого Хомейні...

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЕВСТАХІЙ МАШТАЛІР, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 13-го жовтня 1986 року на 71-му році життя. Нар. в селі Котузові, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Галину і Оксану з мужами, сина Ігоря з дружиною, чотири внуки, сестер Катерину Домінко в Дітройті, Юлію і Анну і брата Володимира в Україні та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го жовтня 1986 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО ЯРОШ, член УНС Відд. 238-го ім. Е. Коновальця в Бостоні, Масс., помер 20-го серпня 1986 року на 70-му році життя. Нар. 14-го березня 1916 року в Бостоні, Масс. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Неллі, сина Михайла і доньку Мішелл. Похорон відбувся на цвинтарі Фавнтенгед Меморіял, Талм Бей, Фльорида.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Ремик, секр.